

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1

Titlul prezentului proiect de act normativ

HOTĂRÂRE

**privind dobândirea statutului de instituție publică de cercetare-dezvoltare,
cu personalitate juridică, finanțată din venituri proprii, pentru
INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU BIOSECURITATE ȘI BIOINGINERII**

Secțiunea a 2-a:

Motivul emiterii actului normativ

2.1 Sursa proiectului de act normativ

Legea educației naționale nr. 1/2011 cu modificările și completările ulterioare, art. 223 alin. (17).

2.2 Descrierea situației actuale

Ministerul Educației este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, care se organizează și funcționează în subordinea Guvernului, în baza Hotărârii Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației.

Ministerul Educației are rol de sinteză și coordonare în aplicarea strategiilor sectoriale și a Programului de guvernare pentru educație, formare profesională și cercetare științifică universitară, exercitându-și atribuțiile stabilite prin legi și prin alte acte normative din sfera sa de activitate și realizează, după caz, împreună cu ministerele de resort, politica guvernamentală în domeniile sale de activitate.

Ministerul Educației, în calitate de autoritate de stat: proiectează, fundamentează și aplică strategiile naționale în domeniul educației, formării profesionale și cercetării științifice universitare, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Ministerul Educației, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, are drept de inițiativă și de execuție în domeniul politicii financiare și al resurselor umane din sfera educației, formării profesionale și cercetării științifice universitare.

Potrivit prevederilor *art. 223 alin. (17) din Legea educației naționale, cu modificările și completările ulterioare*, „Instituțiile de învățământ superior de stat, pe baza hotărârii senatului universitar, pot înființa sau prelua institute de cercetare-dezvoltare și stațiuni

de cercetare-dezvoltare, după cum urmează:

- a) în cadrul acestora, ca structuri fără personalitate juridică;*
- b) în subordinea acestora, caz în care instituțiile de învățământ superior de stat devin ordonatori secundari de credite.”*

Potrivit art. 10 alin. (2) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009, „în cazul în care este necesară o decizie a Guvernului într-o anumită problemă” se elaborează și se supune Executivului spre aprobare un memorandum.

Având în vedere prevederile legale mai sus amintite, în 2021 a fost definitivată la nivel de țară Agenda Strategică de Cercetare care definește cele șase domenii ce vizează provocări societale, printre care și domeniul *Hrană, bioeconomie, resurse naturale, biodiversitate, agricultură și mediu*, zonele de impact așteptate pentru acest domeniu fiind: Creșterea relevanței pădurilor în reducerea poluării, Contribuția agriculturii la neutralitatea și reziliența climatică, Recuperarea biodiversității, conservarea și restaurarea durabilă a ecosistemelor și serviciilor ecosistemice, Bioeconomie circulară, Gestionarea resurselor de apă și dezvoltarea sustenabilă a pescuitului și acvaculturii, Dezvoltarea durabilă, echilibrată și incluzivă a zonelor urbane, rurale și de coastă, Securitate alimentară și nutrițională, Modele inovatoare de guvernare, care încurajează durabilitatea și reziliența. La nivel național, componenta de Specializare inteligentă este parte a SNCISI 2021 - 2027 și are rolul de a stabili domeniile naționale prioritare de specializare inteligentă ce vizează domenii care au potențialul de a produce efecte de antrenare în economie și societate și pentru care dimensiunea națională a colaborării este importantă. Pentru asigurarea sustenabilității ecosistemului de inovare în domeniul de specializare inteligentă Bioeconomie și pentru acoperirea nevoilor comunității de cercetare-inovare, a întreprinderilor și a actorilor publici, nevoi neacoperite de infrastructurile existente, SNCISI 2021 - 2027 a fundamentat nevoia de intervenții dedicate infrastructurii de cercetare în domeniul bioeconomiei.

Ținând cont de prevederile art. 123 alin. (1) și alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să își stabilească misiunea proprie, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea și funcționarea proprie, gestionarea resurselor materiale și umane, cu respectarea strictă a legislației în vigoare. Astfel, Senatul Universitar a hotărât înființarea, organizarea și funcționarea Institutului de Cercetări pentru Biosecuritate și Bioinginerii (ICBB) ca unitate de cercetare fără personalitate juridică aflată în subordinea Universității de Științele Vieții “Regele Mihai I” din Timișoara (HS nr. 1407/22.03.2021).

Prezentul proiect de act normativ are ca obiect dobândirea statutului de instituție publică de cercetare-dezvoltare, cu personalitate juridică, autofinanțată, pentru Institutul de

Cercetări pentru Biosecuritate și Bioinginerii aflat în subordinea Universității de Științele Vieții “*Regele Mihai I*” din Timișoara și este elaborat în temeiul prevederilor Legii Educației Naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Scopul Institutului va fi dezvoltarea infrastructurii naționale, respectiv creșterea capacității de cercetare-dezvoltare și inovare în domeniile biosecurității și bioingineriei inclusiv științe omice, precum și în materializarea oportunităților și obiectivelor științifice de cercetare-dezvoltare și inovare rezultate.

La nivel mondial se înregistrează un proces de transformare structurală, ca urmare a apariției de noi provocări globale cu efect pe termen lung, care necesită elaborarea unei viziuni strategice în domeniul Bioeconomiei și realizarea de acțiuni concrete din partea autorităților competente din țara noastră. Populația globală din ce în ce mai numeroasă, creșterea presiunii asupra resurselor naturale și încălzirea globală determină un nou cadru de lucru la nivel național și internațional. Pentru sectorul agroalimentar, aceste aspecte constituie atât o oportunitate, cât și o provocare. Deși, perspectivele de creștere a pieței agro-alimentare constituie un avantaj semnificativ pentru fermierii din întreaga lume, se preconizează că infrastructurile de piață imperfecte și vulnerabilitățile socio-economice din zonele cele mai dens populate ale lumii vor spori insecuritatea alimentară. În plus, sistemele agricole mondiale se vor confrunta din ce în ce mai mult cu efectele negative ale schimbărilor climatice (schimbarea modelelor de precipitații, fenomenele meteorologice extreme, penuria de apă) precum și cu volatilitatea prețurilor. Schimbările climatice vor avea un impact din ce în ce mai mare asupra securității alimentare a UE în general. Se așteaptă ca încălzirea globală să genereze efecte mixte și inegal distribuite în întreaga UE. Activitățile de cercetare și inovare și serviciile de consultanță/extensie pot ajuta în adoptarea de sisteme de producție care satisfac cel mai bine caracteristicile locale. Instrumentele de management al riscurilor vor fi la rândul lor cruciale pentru limitarea efectelor negative ale dezastrelor naturale asupra producției agricole.

În contextul provocărilor globale, și în special al schimbărilor climatice, apare nevoia unei noi activități de cercetare în domeniul **biosecurității și bioingineriilor** care să permită utilizarea eficientă a resurselor naturale și umane, a modelelor de bune practici, precum și creșterea productivității agricole, transferul de cunoștințe și promovarea cooperării și a inovării. Aceasta trebuie să răspundă cerinței generale privind asigurarea securității alimentare și energetice precum și unor cerințe actuale privind reducerea impactului schimbărilor climatice pe filiera produsului și reducerea emisiilor de gaze de seră. De asemenea, trebuie stabilit un echilibru între producerea de alimente și prezervarea biodiversității, funcționarea ecosistemelor, conservarea și protejarea resurselor naturale regenerabile.

Cercetarea în domeniul **bioingineriilor** a generat și continuă să genereze noi creații biologice vegetale și animale cu caracteristici valoroase de productivitate și calitate, în condiții de mediu într-o continuă schimbare, tehnologii noi de cultură a plantelor și creștere a animalelor, de conservare și procesare a producției primare în vederea creșterii valorii adăugate a acestora. Pentru a facilita introducerea de noi tehnologii este necesar ca

unitățile de cercetare să coopereze și să răspundă nevoilor practice mediului socio – economic, lucru posibil prin viitoarele parteneriate pentru inovare. Prioritățile strategice pentru perioada 2020-2030 vizează reorganizarea sistemului de cercetare agricolă cu o bază mai sustenabilă din punct de vedere financiar și urmărirea unei mai bune integrări în rețelele europene de cercetare. Integrarea componentei de cercetare-dezvoltare-inovare are la bază o legătură funcțională între serviciile de consultanță și instituțiile de cercetare și activitatea de cercetare efectuată în universități. Această abordare este reciproc avantajoasă pentru părțile implicate, deoarece permite promovarea și susținerea cercetării solicitate de către mediul economic, în timp ce structurile de cercetare se pot folosi de parteneriate pentru transferul tehnologic.

În procesul de elaborare a Strategiei Naționale CDI 2014-2020, bazat pe o largă consultare publică, au fost identificate următoarele zone de intervenție prioritare pentru cercetarea agricolă și de dezvoltare rurală:

- sectorul de horticultură, pentru care microviziunea propusă a fost ca România să devină un important pol al inovării în cadrul parteneriatului european pentru inovare în domeniul agricol (PEI), prin valorificarea genofondului horticol autohton și utilizarea unor tehnologii durabile pe întreg lanțul producției horticole.
- sectorul de zootehnie, medicină veterinară, pescuit și acvacultură, la provocările sec. al XXI-lea prin generarea bazei tehnico-științifice necesare pentru rezolvarea provocărilor domeniului prin utilizarea eficientă a resurselor, securitatea alimentară, calitatea nutrițională și siguranța produselor animale, prin durabilitatea și conservarea mediului, bunăstării și sănătății animalelor.
- dezvoltarea durabilă a producției culturilor de câmp adaptate impactului schimbărilor climatice globale prin inovarea tehnologică în valorificarea resurselor agricole, pedologice și climatice specifice arealelor agro-bio-ecologice ale României, inclusiv în scopul diversificării ofertei naționale de soiuri specifice climatului temperat excesiv, al creșterii competitivității internaționale, al adaptării la normele și piața UE.
- dezvoltarea cercetării pentru facilitarea adaptării agriculturii la schimbările climatice cu efect global. În acest context se impune și promovarea cercetării - dezvoltării în domeniul tehnologiilor neconvenționale și a tehnologiilor și echipamentelor pentru intervenții active în atmosferă;
- agricultura 4.0, integrând agricultura de precizie, robotica, aplicații ale IoT, big data, blockchain, inteligenței artificiale și ale tehnologiilor de imagistică a plantelor.

Impactul asupra producției agricole pentru a îmbunătăți securitatea alimentară și nutrițională la nivel global presupune că agricultura și sistemele alimentare trebuie să fie rezistente la provocările legate de resurse limitate, degradarea mediului, schimbările climatice și pierderea biodiversității. Sunt necesare soluții adaptate la nivel local, care să îmbunătățească viabilitatea economică și condițiile sociale ale agriculturii, să permită

reînnoirea generațională și să contribuie la dezvoltarea, reziliența și atractivitatea zonelor rurale. Cercetarea și inovarea contribuie la dezvoltarea și extinderea cunoștințelor, practicilor, politicilor, inovațiilor tehnologice și sociale care vor permite tranzițiile către sisteme agricole durabile, care se bazează pe procese ecologice, biodiversitate și cicluri adaptate la condițiile locale în detrimentul utilizării input-urilor cu efecte adverse.

Sănătatea plantelor este supusă unei presiuni crescânde din cauza numărului și frecvenței tot mai mari de dăunători noi și reemergenți, care rezultă din intensificarea, globalizarea, dezvoltarea comerțului și schimbărilor climatice, care le sporesc potențialul de a se răspândi. Introducerea și răspândirea dăunătorilor plantelor reprezintă o amenințare serioasă care poate avea consecințe economice, sociale și de mediu de anvergură. Abordarea amenințărilor biotice numeroase și foarte dinamice necesită abordări integrate și dezvoltarea unei game largi de instrumente pentru prevenirea, monitorizarea, controlul și managementul dăunătorilor și bolilor, împreună cu strategii de gestionare a riscurilor. Aceasta include căutarea de alternative la pesticidele controversate.

Se estimează că între 60 și 70% din solurile UE sunt nesănătoase. Solul este o resursă fragilă care trebuie gestionată cu atenție și protejată pentru generațiile viitoare. Formarea unui centimetru de sol poate dura sute de ani, dar se poate pierde doar într-o singură ploaie sau accident industrial. Sunt necesare cunoștințe suplimentare despre procesele pe termen lung de formare a solului, despre fertilitatea lui și despre modul de îmbunătățire a funcțiilor productive și ecosistemice ale solului prin optimizarea proprietăților sale biologice, chimice și fizice. Proiectarea modalităților de a crește conținutul de carbon din sol, de a îmbunătăți biodiversitatea acestuia și de a reduce eroziunea sunt cruciale pentru securitatea alimentară. Cunoștințele și instrumentele dezvoltate prin cercetare și inovare pot contribui la progresul sistemelor de producție, a fertilității solului și la promovarea rolului animalelor în managementul solului. Funcționalizarea solurilor ca rezervoare de carbon și azot, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și combaterea deșertificării și a degradării terenurilor, sunt componente de bază ale **biosecurității**.

Zonele rurale au suferit și sunt încă supuse unor schimbări profunde, inclusiv tranziția de la economiile concentrate pe sectorul primar la economiile diversificate, în care industria și serviciile joacă un rol din ce în ce mai mare sau chiar dominant. Deși în multe din aceste zone se dezvoltă noi activități, inclusiv turismul, producția la scară mică și de nișă, mediul rural se confruntă cu un declin demografic și social care pune în pericol furnizarea de servicii ecosistemice vitale. Lanțurile valorice durabile, diverse și rezistente, sunt o condiție prealabilă pentru dezvoltarea rurală durabilă, pentru securitatea alimentară și pentru utilizarea sustenabilă a resurselor biologice. Securitatea alimentară depinde în mare măsură de disponibilitatea și calitatea resurselor naturale, cum ar fi solul, nutrienții sau apa. În același timp, producția primară are un impact direct și indirect asupra integrității acestor resurse și contribuie la epuizarea lor. Directiva Comisiei Europene „*Plan de acțiune al UE pentru economia circulară*” pune bazele unei economii în care valoarea resurselor este menținută cât mai mult timp posibil, iar generarea de deșeuri este redusă la minimum. În domeniul Bioeconomiei, acest lucru se traduce în principal prin reciclarea nutrienților, reutilizarea apelor uzate tratate și valorificarea deșeurilor. Cercetarea și

inovarea au un rol cheie în dezvoltarea de soluții care vor ajuta la atingerea unui echilibru adecvat între productivitate și obiectivele de mediu în domeniul biosecurității și bioingineriilor.

Tehnologiile digitale au potențialul de a revoluționa domeniile de biosecuritate și bioinginerii asigurând servicii precise, eficiente și durabile, îmbunătățind procesul decizional și practicile și pot ajuta la creșterea performanței de mediu, făcând, în același timp, locurile de muncă din aceste domenii mai atractive pentru generațiile tinere. Tehnologiile digitale oferă oportunități de reînnoire a modelelor de afaceri în lanțurile valorice prin conectarea producătorilor și consumatorilor în moduri inovatoare, făcând comunitățile rurale mai atractive, inteligente și durabile.

Agricultura 4.0 reprezintă noua revoluție agricolă, integrând agricultura de precizie, robotica, aplicații ale IoT, big data, blockchain, inteligenței artificiale și ale tehnologiilor de imagistică a plantelor. Acest progres tehnologic va conduce la implementarea unor procese specifice mai eficiente, sigure și prietenoase cu mediul și la o valorificare mai bună a resurselor disponibile.

Implementarea principiilor economiei circulare va duce la modalități mai bune de utilizare a reziduurilor și a subproduselor de către ferme; de exemplu, furaje pentru animale și îngrășăminte din gunoi de grajd. De asemenea, este de așteptat să schimbe managementul fermei și să aibă ca rezultat o reducere a utilizării resurselor naturale. Cunoștințele și instrumentele dezvoltate de cercetare și inovare vor servi la scăderea rolului sectorului zootehnic în epuizarea resurselor naturale. În sectorul zootehnic, relația dintre nutriția și sănătatea animalelor trebuie investigată în continuare. În plus, posibilitățile de îmbunătățire a bunăstării animalelor, de exemplu, printr-un management mai adecvat, trebuie explorate în continuare.

Managementul producțiilor animaliere și știința care stă la baza informării și promovării acestuia, se confruntă în momentul actual cu o serie de provocări emergente și complexe care implică regândirea direcției de aplicare a cercetărilor în domeniul bioingineriilor resurselor animale. Datorită creșterii populației la nivel mondial, provocările acestui domeniu includ cererea pentru produse de origine animală și globalizarea sistemelor alimentare, cu o atenție sporită spre securitatea alimentară, intensificarea sistemelor de producție cu impact asupra societății și a mediului, cu accent pe managementul reziduurilor organice pentru reducerea poluării și a amprentei de carbon, dezvoltarea și menținerea sistemelor durabile de producție animală.

Bioingineriile clasice, oricât de perfecționate ar fi, nu vor putea asigura în viitor o creștere ascendentă, liniară și constantă a producțiilor animaliere. Speranța pentru evitarea apariției limitelor creșterii și promovării lor cât mai departe de momentul actual sunt biotehnologiile, acestea având rolul de a completa tehnologiile clasice devenind astfel mai productive și mai eficiente.

Biotehnologiile, bazate pe metodele biologiei și geneticii moleculare, țintesc perfecționarea directă a mecanismelor genetice ale organismului, manipularea principalelor funcții ale acestuia, precum funcțiile de reproducere și a glandei mamare,

funcția de digestie și absorbție, funcția de creștere și dezvoltare, dar și cea imunologică. Toate contribuie, în ultima instanță, fie la îmbogățirea genomului animalelor, fie la obținerea unui plus de descendenți peste limitele naturale de reproducere a speciilor, fie la conservarea unor populații autohtone aflate în condiții de risc sau extincție, dar și în politica de management a resurselor genetice animale.

Biotehnologiile, aflate încă la frontierele cunoașterii, utilizează sisteme biologice, organisme vii sau derivați ai acestora, pentru a obține sau modifica produse sau procese de uz specific. Ele găsesc soluții acolo unde alte științe își ating limitele, conturând viitorul inteligent, prin aplicarea unor tehnologii de obținere a unor compuși biologic activi, a bioproduselor sau produselor organice cu utilizări în biochimia și biologia moleculară umană, animală și vegetală, a tehnicilor folosite pentru manipularea microbiomului, dar și a unor metode alternative de înlocuire a antibioticelor în hrana animalelor.

Considerăm că eforturile de cercetare în domeniul bioingineriilor resurselor animale, trebuie neaparat să implice biotehnologiile sustenabile, un domeniu modern, în plină dezvoltare, bazat pe aplicarea biologiei în agricultură, medicină și farmaceutică, industrie, producții alimentare, bioinformatică, precum și biotehnologii aplicate în situații de conflict militar.

Strategiile europene în domeniul securității și siguranței alimentare, precum și Strategia Națională de Cercetare, Inovare și Specializări Inteligente 2022-2027, includ dezvoltarea de alimente durabile bazate pe concepte dietetice sănătoase, conforme cu nevoile nutriționale/ senzoriale ale consumatorilor, cu normele de calitate și legate de stilul de viață local. Noile tehnologii pun accentul pe echilibrul între cerere și resurse, prin dezvoltarea de alimente reformulate din punct de vedere compozițional în scopul combaterii bolilor de nutriție/obezității, valorificarea de materii prime autohtone/provenite din culturi ecologice, și dezvoltarea de sisteme de autenticitate și siguranță alimentară. Cercetările în domeniul foodomics permit conectivitatea dintre alimente, dietă, sănătatea individului, prin aplicarea unor abordări „omice” precum genomica, transcriptomica, proteomica și metabolomica, epigenomica, lipidomica, interactivomica, metalomica și/sau diseasomica.

2.3 Schimbări preconizate

Prezentul proiect de hotărâre stabilește cadrul legal general privind dobândirea statutului de instituție publică de cercetare-dezvoltare, cu personalitate juridică, autofinanțată, pentru ***Institutul de Cercetări pentru Biosecuritate și Bioinginerii (ICBB)***.

Institutul urmează a funcționa ca instituție publică de cercetare-dezvoltare, cu personalitate juridică, autofinanțată, aflată în subordinea Universității de Științele Vieții “*Regele Mihai I*” din Timișoara, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare și cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Până la transmiterea în administrare a unui imobil cu destinația de sediu necesar realizării

infrastructurii naționale de Biosecuritate și Bioinginerii, Institutul va avea sediul în municipiul Timișoara, Calea Aradului Nr. 119, cod poștal 300645, județ Timiș, România. În acest sens, Institutul va încheia un contract de comodat cu Universitatea de Științele Vieții “*Regele Mihai I*” din Timișoara, prin care se vor stabili spațiul necesar și repartizarea cheltuielilor de funcționare, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului act normativ.

Institutul are ca scop crearea și dezvoltarea infrastructurii naționale de biosecuritate și bioinginerii, respectiv creșterea capacității de cercetare-dezvoltare și inovare în aceste domenii inclusiv științele omice, precum și în materializarea oportunităților și obiectivelor științifice de cercetare-dezvoltare și inovare rezultate.

Rezultatul implementării infrastructurii naționale pentru domeniile de biosecuritate și bioinginerii constă în realizarea și valorificarea activităților de cercetare fundamentală și aplicativă, precum și integrarea acestuia în Roadmap-ul Național al Infrastructurilor de Cercetare din România și în rețelele de cercetare paneuropeană, coroborată cu programe specializate care concentrează și conectează excelența la frontiera științifică cu provocările societale.

Finanțarea va fi asigurată din:

- venituri obținute pe bază de contract de la USVT;
- fonduri atrase prin proiecte naționale și internaționale;
- sponsorizări și/sau donații;
- comercializarea producției proprii ori din prestarea unor servicii;
- furnizarea și realizarea unor studii de cercetare-dezvoltare;
- alte venituri conform legislației în vigoare.

Institutul va putea obține finanțări suplimentare și din surse externe, din participarea la parteneriate sau asocieri naționale ori internaționale în domeniul științific ori de cercetare în domeniul de activitate și poate fi cofinanțator la proiecte sau programe europene sau internaționale, inclusiv pentru obținerea unor finanțări, ori la parteneriatele și asocierile încheiate. Pentru valorificarea rezultatelor proprii de cercetare-dezvoltare, Institutul își poate angaja experiența științifică și tehnologică acumulată, metode, tehnici, scheme, planuri, procedee, rețete sau alte forme de cunoaștere și experiență, inclusiv cele protejate prin titluri de proprietate intelectuală, conform legii, la propunerea Consiliului de administrație al Institutului și aprobarea Senatului Universității de Științele Vieții “*Regele Mihai I*” din Timișoara.

Institutul va putea efectua concesiunea unor servicii sau activități în scopul stimulării transferului rezultatelor activității de cercetare-dezvoltare sau al eficientizării activității economice a Institutului, în condițiile prevederilor legale în vigoare. Închirierea sau înstrăinarea unor spații și bunuri disponibile se va realiza conform legii.

Patrimoniul inițial al Institutului se va constitui din disponibilități bănești în sumă de 300.000 lei, provenite din fondurile proprii ale Universității de Științele Vieții “*Regele Mihai I*” din Timișoara.

Universitatea de Științele Vieții “Regele Mihai I” din Timișoara va pune la dispoziție, cu titlu gratuit, infrastructura și spațiile necesare desfășurării activităților Institutului de elaborare a infrastructurii naționale în domeniile de biosecuritate și bioinginerii, pe bază de protocol de predare-preluare, încheiat între părțile interesate ulterior intrării în vigoare a proiectului de hotărâre.

La propunerea Consiliului director al ICBB, consiliul de administrație al USVT va aviza, iar Senatul universității va aproba, numărul de posturi, Regulamentul de organizare și funcționare și statul de funcții ale Institutului.

Prezentul proiect de hotărâre pune în aplicare prevederile Programului de Guvernare referitoare la stabilirea cadrului metodologic necesar și aprobarea măsurilor necesare pentru crearea proiectului în domeniile de biosecuritate și bioinginerii.

Institutul va putea adera, în condițiile legii, la consorțiile și rețelele europene de expertiză științifică, la rețelele europene de referință, infrastructurile europene de cercetare și alte inițiative relevante, având ca scop integrarea și augmentarea valorii infrastructurii și expertizei naționale în domeniile de biosecuritate și bioinginerii pentru a maximiza rezultatele acestuia.

Institutul va contribui la realizarea următoarelor obiective specifice ale Strategiei Naționale pentru Dezvoltarea Durabilă a României 2030 cum ar fi:

Obiectivul 2: Foamete zero – vizează strategia de dezvoltare a unui sector agroalimentar durabil și competitiv pentru îmbunătățirea calității vieții și asigurării unor condiții de viață în mediul rural apropiate de cele din mediul urban, promovarea producției autohtone și ecologice și valorificarea produselor tradiționale și montane cu valoare adăugată.

Obiectivul 3: Sănătate și bunăstare – vizează strategia de reducere a ratei mortalității materne și infantile, diminuarea incidenței îmbolnăvirilor de boli infecțioase și cronice, respectiv prevenirea și tratarea abuzului de substanțe nocive și a bolilor mintale.

Obiectivul 6: Apă Curată și Sanitație - Strategia vizează creșterea calității vieții prin dezvoltarea infrastructurii de apă și canalizare și a serviciilor publice, alinierea României la cerințele și standardele UE privind gestionarea apei potabile, apelor uzate, deșeurilor și creșterea eficienței de utilizare a apei în toate sectoarele.

Obiectivul 7: Energie curată și la prețuri accesibile - pentru a susține pe termen lung așteptările consumatorilor, sectorul energetic românesc trebuie să devină mai robust din punct de vedere economic, mai avansat și mai flexibil din punct de vedere tehnologic și mai puțin poluant.

Obiectivul 9: Industrie, inovație și infrastructură – vizează întărirea cercetării științifice, modernizarea capacităților tehnologice ale sectoarelor industriale; încurajarea inovațiilor și creșterea semnificativă a numărului de angajați în cercetare și dezvoltare și sporirea cheltuielilor publice și private pentru cercetare și dezvoltare.

Obiectivul 12: Consum și producție responsabile – vizează strategia de trecere etapizată la un nou model de dezvoltare prin introducerea unor elemente ale economiei circulare,

creșterea productivității resurselor, reducerea risipei de alimente și a deșeurilor; reciclare și reutilizare; încurajarea companiilor să adopte practici durabile și să integreze informațiile privind durabilitatea activităților lor în ciclul de raportare; promovarea practicilor durabile de achiziții publice; conștientizarea cetățenilor asupra a ce înseamnă un stil de viață în armonie cu natura.

Obiectivul 13: Acțiune în domeniul schimbărilor climatice – vizează strategia de consolidare a capacității de adaptare și reziliență a României pentru a combate pericolele legate de schimbările climatice și dezastrele naturale prin integrarea măsurilor de diminuare și de adaptare la schimbările climatice și dezastrele naturale, atât în strategiile cât și în politicile naționale și în planificarea și creșterea nivelului de educație și conștientizare privind schimbările climatice.

Obiectivul 15: Viața terestră – strategia are în vedere conservarea și utilizarea durabilă a ecosistemelor terestre, managementul durabil al pădurilor, combaterea deșertificării, restaurarea terenurilor și solurilor degradate, inclusiv a terenurilor afectate de deșertificare, secetă și inundații, dezvoltarea infrastructurii verzi, conservarea și protejarea zonelor umede, asigurarea conservării ecosistemelor montane, susținerea cercetării în domeniu, gestionarea durabilă a pădurilor, eliminarea defrișărilor abuzive, tranziția către o economie circulară.

2.4 Alte informații *)

Strategia Națională de Specializare Inteligentă 2022-2027, document aprobat prin Hotărârea nr. 933/2022, aflat în responsabilitatea Ministerului Educației, va include fundamentarea nevoii de intervenții dedicate infrastructurii de cercetare în domeniile de biosecuritate și bioinginerii care adoptă o nouă abordare care să țină cont de realitățile economice, sociale și de mediu de la nivel mondial, european și național, cu un orizont de timp care să privească peste generații, care să satisfacă „*nevoile generației actuale fără a compromite șansele viitoarelor generații de a-și satisface propriile nevoi*”.

Secțiunea a 3-a: Impactul socioeconomic **)

3.1 Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

Dezvoltarea infrastructurii naționale, respectiv creșterea capacității de cercetare-dezvoltare și inovare în domeniile biosecurității și bioingineriei inclusiv științe omice, precum și în materializarea oportunităților și obiectivelor științifice de cercetare-dezvoltare și inovare rezultate.

3.2 Impactul social

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect

3.3 Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4 Impactul macroeconomic

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4.1 Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.						
3.4.2 Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.						
3.5. Impactul asupra mediului de afaceri Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.						
3.6 Impactul asupra mediului înconjurător Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.						
3.7 Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.						
3.8 Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.						
3.9 Alte informații Nu este cazul.						
Secțiunea a 4-a						
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri.***)						
Prezentul act normativ nu are impact asupra bugetului general consolidat. Prezentul act normativ nu aduce nicio modificare unor acte normative în vigoare.						
- în mii lei (RON) -						
Indicatori	Anul curent	Următorii patru ani				Media pe cinci ani
1	2	3	4	5	6	7
4.1 Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
i. impozit pe profit						
ii. impozit pe venit						
b) bugete locale						
i. impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
i. contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri (se va menționa natura acestora)						
4.2 Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
i. cheltuieli de personal						

bunuri și servicii						
b) bugete locale: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. cheltuieli de personal bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli (se va menționa natura acestora)						
4.3 Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat						
4.3 Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4 Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5 Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6 Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
<p>4.7 Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente:</p> <p>a) fișa financiară prevăzută la art.15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;</p> <p>b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.</p> <p>Nu este cazul</p>						
<p>4.8 Alte informații</p> <p>Nu sunt</p>						

**Secțiunea a 5-a:
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare**

5.1 Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ

Nu este cazul

5.2 Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice

Nu este cazul

5.3 Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE).

Nu este cazul

5.3.1 Măsurile normative necesare transpunerii directivelor UE

Nu este cazul

5.3.2 Măsurile normative necesare aplicării actelor legislative UE

Nu este cazul

5.4 Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene

Nu este cazul

5.5 Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate

Nu este cazul

5.6. Alte informații

Nu este cazul

**Secțiunea a 6-a:
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ**

6.1 Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative

Nu este cazul

6.2 Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 52/2003, privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proiectul de act normativ a fost afișat pe pagina de internet a Ministerului Educației.

Proiectul de hotărâre de Guvern a fost analizat în cadrul Comisiei de Dialog Social din cadrul Ministerului Educației.

<p>Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ. Organizațiile implicate în procesul de consultare au fost selectate în conformitate cu Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare.</p>
<p>6.3 Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale Nu este cazul</p>
<p>6.4 Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative Nu este cazul</p>
<p>6.5 Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ - se supune avizării b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării – nu este cazul c) Consiliul Economic și Social – se supune avizării d) Consiliul Concurenței - nu este cazul e) Curtea de Conturi - nu este cazul</p>
<p>6.6 Alte informații Nu sunt</p>
<p>Secțiunea a 7-a: Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ</p>
<p>7.1 Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ Prezentul act normativ a îndeplinit procedura privind transparența prevăzută de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.</p>
<p>7.2 Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice. Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>7.3 Alte informații Nu este cazul.</p>
<p>Secțiunea a 8-a: Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ</p>
<p>8.1 Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ Prezentul proiect de hotărâre stabilește cadrul legal general cu privire la înființarea, organizare și funcționarea ICBB. Nu există alte posibilități de a obține rezultatul dorit folosind instituțiile existente, având în vedere specificul, amploarea și complexitatea</p>

activităților ce urmează a le realiza Institutul și necesitatea creării mecanismului instituțional adecvat pentru realizarea infrastructurii de cercetare-dezvoltare în domeniile de biosecuritate și bioinginerii.

Finanțarea Institutului va fi asigurată din venituri proprii, fonduri provenite de la Universitatea de Științele Vieții “Regele Mihai I” din Timișoara, fonduri provenite din programe și/sau cooperări europene și internaționale și din alte surse atrase, potrivit legii. Punerea în aplicare a proiectului de act normativ va avea loc după adoptare.

8.2 Alte informații

Nu este cazul

Față de cele prezentate, supunem avizării prezentul proiect de Hotărâre a Guvernului privind dobândirea statutului de instituție publică de cercetare-dezvoltare, cu personalitate juridică, finanțată din venituri proprii, pentru INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU BIOSECURITATE ȘI BIOINGINERII.

MINISTRUL EDUCAȚIEI

Ligia DECA

MINISTRUL CERCETĂRII,

INOVĂRII ȘI
DIGITALIZĂRII

Sebastian-Ioan BURDUJA

Avizăm favorabil:

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI
DEZVOLTĂRII RURALE

Petre DAEA

MINISTRUL FINANTELOR

Adrian CÂCIU

MINISTRUL JUSTIȚIEI

Marian-Cătălin PREDOIU